

Από τον Πρόεδρο
Χένρυ Αιρινγκ
Πρώτος Σύμβουλος στην
Πρώτη Προεδρία

Η φωνή τού Κυρίου

Το Διδαχή και Διαθήκες προσκαλεί όλους τους ανθρώπους παντού να ακούσουν τη φωνή τού Κυρίου Ιησού Χριστού (βλέπε Δ&Δ 1:2, 4, 11, 34, 25:16). Είναι γεμάτο με τα μηνύματά Του, τις προειδοποιήσεις και τις ενθαρρυντικές προτροπές που δόθηκαν με αποκάλυψη σε εκλεκτούς προφήτες. Στις αποκαλύψεις αυτές μπορούμε να δούμε πώς μπορεί ο Θεός να απαντήσει στις προσευχές πίστης μας, με μηνύματα διδασκαλίας, ειρήνης και προειδοποίησης.

Στις προσευχές μας επιζητούμε να γνωρίσουμε τι θα ήθελε να κάνουμε ο Θεός, τι θα έπρεπε να κάνουμε, ώστε να βρούμε ειρήνη και ευτυχία σε τούτη τη ζωή και στην επόμενη και τι βρίσκεται μπροστά μας. Το Διδαχή και Διαθήκες είναι γεμάτο με απαντήσεις στις ερωτήσεις αυτές, οι οποίες γίνονται από συνηθισμένους ανθρώπους και από προφήτες μέσω ταπεινής προσευχής. Μπορεί να είναι ένας πολύτιμος οδηγός που θα μας διδάξει πώς να λάβουμε απαντήσεις σε ερωτήσεις σχετικά με την εγκόσμια ευημερία και την αιώνια σωτηρία μας.

Η ταπεινότητα και η πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό είναι θεμελιώδη. Ο Ολιβερ Κάουντερυ έλαβε μια απάντηση από τον Κύριο σχετικά με την επιθυμία του να βοηθήσει στη μετάφραση τού Βιβλίου τού Μόρμον: «Να θυμάσαι ότι χωρίς πίστη δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Επομένως να ζητάς με πίστη. Μην παίζεις με

αυτά τα πράγματα. Μη ζητάς αυτά που δεν πρέπει» (Δ&Δ 8:10).

Ξανά και ξανά στο Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος απαιτεί πίστη και ταπεινότητα πριν δώσει τη βοήθειά Του. Ένας λόγος για αυτό είναι ότι οι απαντήσεις Του ίσως να μην έλθουν κατά τον τρόπο που περιμένουμε. Ούτε και θα είναι πάντοτε εύκολο να τις αποδεχθούμε.

Η ιστορία τής Εκκλησίας και οι εμπειρίες των προγόνων μας δείχνουν αυτή την πραγματικότητα. Ο προπάππος μου, Χένρυ Αιρινγκ, προσευχήθηκε ένθερμα για να μάθει τι θα έπρεπε να κάνει, όταν άκουσε να διδάσκεται το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο το 1855. Η απάντηση ήλθε σε ένα όνειρο.

Ονειρεύτηκε ότι καθόταν σε ένα τραπέζι με τον Πρεσβύτερο Ιράστους Σνόου τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και με έναν πρεσβύτερο ονόματι Γουίλιαμ Μπράουν. Ο Πρεσβύτερος Σνόου δίδαξε τις αρχές τού Ευαγγελίου επί μία περίπου ώρα. Κατόπιν ο Πρεσβύτερος Σνόου είπε: «Στο όνομα τού Ιησού Χριστού σε προστάζω να βαπτισθείς και αυτός ο άνδρας [ο Πρεσβύτερος Μπράουν]... θα βαπτίσει εσένα».¹ Η οικογένειά μου είναι ευγνώμων που ο Χένρυ Αιρινγκ είχε την πίστη και την ταπεινότητα να βαπτισθεί στις 7:30 το πρωί, σε μία στέρνα με βρόχινο νερό στο Σεντ Λιούις τού Μιζούρι στις Η.Π.Α., από τον Πρεσβύτερο Μπράουν.

Η απάντηση στην προσευχή του δεν ήλθε με ευδιάκριτη φωνή από τον Κύριο. Ήλθε σε όραμα και όνειρο τη νύχτα, όπως έγινε με τον Λεχί (βλέπε Νεφί Α΄ 8:2).

Ο Κύριος μάς έχει διδάξει ότι οι απαντήσεις μπορούν επίσης να έλθουν και ως συναισθήματα. Στο Διδαχή και Διαθήκες, διδάξε τον Όλιβερ Κάουντερυ: «Θα μιλήσω μέσα στο μυαλό σου και μέσα στην καρδιά σου, μέσω του Αγίου Πνεύματος, το οποίο θα έλθει επάνω σου και το οποίο θα κατοικεί επάνω στην καρδιά σου» (Δ&Δ 8:2).

Και ενθάρρυνε τον Όλιβερ κατ' αυτόν τον τρόπο: «Δεν σου έφερα γαλήνη μέσα στο μυαλό σου σχετικά με το θέμα αυτό; Τι μεγαλύτερη μαρτυρία μπορείς να έχεις παρά από τον Θεό;» (Δ&Δ 63:23).

Το Διδαχή και Διαθήκες, η ιστορία της Εκκλησίας και το ιστορικό που κράτησε ο Χένρυ Άιρινγκ κατά την ιεραποστολή του ακριβώς μετά τη βάπτισή του, με δίδαξαν ότι μπορούμε να αισθανθούμε τις απαντήσεις ως προειδοποιήσεις αλλά και ως συναίσθημα ειρήνης.

Τον Απρίλιο του 1857, ο Πρεσβύτερος Πάρλυ Πρατ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, παρευρέθη σε μία συνέλευση στην τωρινή Οκλαχόμα των Η.Π.Α. Ο Χένρυ Άιρινγκ κατέγραψε ότι «ο νους [τού Πάρλυ Πρατ] ήταν γεμάτος μελαγχολικές σκέψεις... μη μπορώντας να διακρίνει το μέλλον ή όποιο άλλο τρόπο διαφυγής».² Ο Χένρυ κατέγραψε τα αποκαρδιωτικά νέα αμέσως μετά τον μαρτυρικό θάνατο τού Αποστόλου. Ο Πρεσβύτερος Πρατ είχε φύγει για το ταξίδι του, παρότι συναισθανόταν τον κίνδυνο, όπως ακριβώς είχε κάνει ο Προφήτης Τζόζεφ, πηγαίνοντας στο Κάρθατζ.

Είναι η μαρτυρία μου ότι ο Κύριος πάντοτε απαντά στην ταπεινή προσευχή πίστης. Το Διδαχή και Διαθήκες και η προσωπική εμπειρία μας, μάς διδάσκει πώς να αναγνωρίζουμε αυτές τις απαντήσεις και να τις αποδεχόμαστε με πίστη, είτε αποτελούν καθοδήγηση, επιβεβαίωση αλήθειας είτε προειδοποίηση. Προσεύχομαι ώστε πάντοτε να ακούμε με προσοχή και να αναγνωρίζουμε τη στοργική φωνή τού Κυρίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (αδημοσίευτο χειρόγραφο στην κατοχή τού συγγραφέα).

2. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902.”

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

1. Σκεφθείτε να διαβάσετε μαζί τις παραγράφους σχετικά με την προσευχή στο μήνυμα αυτό. Καθώς διαβάζετε, ζητήστε από τα μέλη τής οικογένειας να ακούσουν προσεκτικά για το πώς απαντά ο Θεός στις προσευχές. Σκεφθείτε να δώσετε μαρτυρία για τη σπουδαιότητα τής προσευχής.

2. Το Διδαχή και Διαθήκες είναι γεμάτο απαντήσεις στις ερωτήσεις των ανθρώπων που έγιναν μέσω προσευχής. Και αν οι απαντήσεις στις ερωτήσεις τους (οι αποκαλύψεις) δεν καταγράφηκαν ποτέ; Ενθαρρύνετε την οικογένεια να μάθει να αναγνωρίζει και να ακολουθεί τις προτροπές τού Πνεύματος. Ίσως θελήσουν να καταγράψουν τις σκέψεις τους σχετικά με την προσευχή στα ημερολόγια τους.

ΝΕΟΙ

Αφουγκραστείτε τις παροτρύνσεις

Από τη Μαρία Ισαμπέλ Μολίνα

Ένα βράδυ, η νεαρή εξαδέλφη μου το έσκασε από το σπίτι, έτσι έτρεξα να την αναζητήσω. Καθώς οδηγούσα, προσευχήθηκα να με βοηθήσει το Πνεύμα. Ήξερα ότι ο Θεός θα μου απαντούσε και θα με καθοδηγούσε και προσπάθησα να αφουγκραστώ τις παροτρύνσεις τού Πνεύματος. Όμως, όταν πια δεν μπορούσα να ακούσω τίποτα, άρχισα να νιώθω απελπισία και αισθάνθηκα ότι το Πνεύμα δεν με παρότρυνε.

Μολονότι ήθελα να προχωρήσω ακόμα μακρύτερα και να ψάξω, αισθάνθηκα ότι θα έπρεπε να παραμείνω στην περιοχή γύρω από το σπίτι τής εξαδέλφης μου. Έτσι, αποφάσισα να κάνω άλλον ένα γύρο με το αυτοκίνητο στην περιοχή. Σταματώντας σε μια διασταύρωση, είδα τη σιλουέτα μιας νεαρής κοπέλας που περπατούσε. Είχα βρει την εξαδέλφη μου!

Καθώς έβγαινα από το αυτοκίνητο και έτρεχα προς το μέρος της, κατάλαβα ότι το Πνεύμα με καθοδηγούσε διαρκώς, βοηθώντας με να αισθανθώ ότι θα έπρεπε να μείνω στην ίδια περιοχή. Επειδή περίμενα να ακούσω μια σιγαλή φωνή, είχα σχεδόν αγνοήσει τις παροτρύνσεις τού Πνεύματος. Κατάλαβα τότε ότι πολλές φορές δεν θα ακούσουμε μια φωνή, αλλά θα αισθανθούμε μια επίδραση στην καρδιά μας.

Ήμουν τόσο ευγνώμων για την καθοδήγηση του Πνεύματος. Πραγματικά, βρίσκεται πάντοτε εκεί! Όπως λένε οι γραφές: «Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος» (Δ&Δ 121:46).

Εάν είμαστε άξιοι για την καθοδήγηση του Πνεύματος και δίνουμε προσοχή, μπορούμε να είμαστε όργανα στα χέρια του Θεού, ώστε να κάνουμε καλό για πολλούς ανθρώπους. Με τη διαρκή συντροφιά του Πνεύματος, θα ξέρουμε τον δρόμο στον οποίο θα προχωρήσουμε.

ΠΑΙΔΙΑ

Μια περιπέτεια προσευχής

Ο Πρόεδρος Αιρινγκ διδάσκει ότι οι προσευχές μπορούν να απαντηθούν με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Μπορείτε να έχετε μια περιπέτεια ερευνώντας τις γραφές για να βρείτε μερικούς από τους τρόπους αυτούς.

Αναζητήστε κάθε γραφή παρακάτω. Γράψτε στο ημερολόγιό σας μερικά λόγια που να περιγράφουν τι λένε αυτές οι γραφές σχετικά με απαντήσεις σε προσευχή.

Μπορείτε, επίσης, να γράψετε στο ημερολόγιό σας τις δικές σας εμπειρίες με προσευχές που απαντήθηκαν.

Κατά Ιωάννην 14:26

Διδαχή και Διαθήκες 6:22–24

Διδαχή και Διαθήκες 8:2

Διδαχή και Διαθήκες 9:8–9

Παροιμίες 8:10–11

© 2013 υπό Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
Printed in Germany. Έγκριση αγγλικού κειμένου: 6/12. Έγκριση μετάφρασης: 6/12. Μετάφραση του *First Presidency Message, January 2013*. Greek. 10661 133

Ιεραποστολικό έργο

Μελετήστε με προσευχή αυτό το υλικό και κατά την κρίση σας συζητήστε το με τις αδελφές που επισκέπτεσθε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις, για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της δικής σας ζωής.

Πίστη, Οικογένεια, Ανακούφιση

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εστάλησαν «για να εργαστούν στον αμπελώνα του [Κυρίου] για τη σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων» (Δ&Δ 138:56), το οποίο περιλαμβάνει ιεραποστολικό έργο. Δεν χρειάζομαστε μια επίσημη κλήση για ιεραποστολή, ώστε να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο. Υπάρχουν άλλοι γύρω μας, η ζωή των οποίων θα ευλογηθεί από το Ευαγγέλιο και καθώς προετοιμαζόμαστε, ο Κύριος θα μας χρησιμοποιήσει. Οι επισκέπτριες διδασκάλισσες μπορούν να αποδεχθούν τις πνευματικές ευθύνες τους και να βοηθήσουν «να πραγματοποιή[ουν] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39).

Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρεία το 1842, είπε ότι οι γυναίκες δεν ήταν μόνον για να φροντίζουν τους φτωχούς αλλά και να σώζουν ψυχές.¹ Αυτό παραμένει ως σκοπός μας.

«Ο Κύριος... εμπιστεύεται μια μαρτυρία για την αλήθεια σε εκείνους που θα την μοιραστούν με άλλους», είπε ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία. «Επιπλέον, ο Κύριος αναμένει ώστε τα μέλη της Εκκλησίας Του να ‘ανοίγουν] το στόμα [τους]

κάθε στιγμή, διακηρύσσοντας το Ευαγγέλιο [Του] με ήχο υπέρτατης χαράς» (Δ&Δ 28:16)... Μερικές φορές μια απλή φράση μαρτυρίας μπορεί να θέσει σε κίνηση συμβάντα, τα οποία επηρεάζουν τη ζωή κάποιου παντοτινά.²

Από τις γραφές

Διδαχή και Διαθήκες 1:20–23, 18:15, 123:12

Από την Ιστορία μας

Η ιστορία της Όλγας Κοβάροβα από την πρώην Τσεχοσλοβακία, αποτελεί παράδειγμα ιεραποστολικού έργου μέλους από την ιστορία μας της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Στη δεκαετία του 1970, η Όλγα έκανε το διδακτορικό της και διψούσε για μια βαθύτερη πνευματική ζωή. Παρατήρησε τον 75χρονο Οτακάρ Βοϊκούβκα, έναν Άγιο των Τελευταίων Ημερών. «Για εμένα έδειχνε εβδομήντα πέντε σε ηλικία, όμως στην καρδιά δεκαοχτώ χρόνων μάλλον και γεμάτος χαρά», είπε. «Ήταν τόσο ασυνήθιστο στην Τσεχοσλοβακία εκείνη την εποχή του κινισμού».

Η Όλγα ρώτησε τον Οτακάρ και την οικογένειά του πώς βρήκαν χαρά. Την σύστησαν σε άλλα μέλη της Εκκλησίας και της έδωσαν ένα Βιβλίο του Μόρμον. Το διάβασε με

ενθουσιασμό και σύντομα βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε. Από την εποχή εκείνη, η Όλγα ήταν μια επίδραση για το καλό σε έναν κόσμο πολιτικής καταπίεσης και θρησκευτικής καταδίωξης. Υπηρέτησε ως πρόεδρος Ανακουφιστικής Εταιρείας στον μικρό κλάδο της και βοήθησε να σωθούν ψυχές άλλων, φέρνοντάς τους στον Χριστό.³

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 453.
2. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Περιμένοντας στον δρόμο προς τη Δαμασκό», *Λιαχόνα*, Μάιος 2011, 76–77.
3. Βλέπε *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 92–95.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Ακολουθώ τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος καθώς μιλώ για τη μαρτυρία μου στις αδελφές που επισκέπτομαι;
2. Πώς βοηθώ τις αδελφές που προσέχω, για να μάθουν το Ευαγγέλιο;

Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίνετε στο reliefsociety.lds.org.